

CARTEA DE AUR A ROMÂNIEI CONTEMPORANE

Ecoul istoricelor dezbateri purtate de la tribuna Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român continuă — cum este și firesc — în mijlocul maselor largi din patria noastră. Nu e cetațean care să nu privească plin de mândrie și încredere spre grandioasa operă de construcție proiectată cu atita înțelepciune și clarviziune în cuprinsul viitorilor cinci ani. Noi și importante șantiere se deschid, noi uzine își vor profila impunătoarele lor siluete pe întinsul patriei, sporind forța industrială și economică a țării, sporind bunăstarea celor ce muncesc.

În lumina acestor minunate perspective, proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România, aflat în aceste zile în dezbaterile întregului popor și care va fi înfățișat Marii Adunări Naționale, constituie pe drept cuvânt cartea de aur a României contemporane, documentul suprem și superb care proclamă principiile fundamentale ale țării noastre.

Proiectul de Constituție evidențiază cu limpezime faptul primordial că în patria noastră — stat suveran, independent și unitar — întreaga putere aparține poporului, liber și stăpîn pe soarta sa. Această putere se întemeiază pe alianța muncitorească-țărănească, pe munca unită a oamenilor de la orașe și sate.

De asemenea, proiectul de Constituție afirmă și proclamă, ca un principiu vital, faptul că, în Republica Socialistă România, forța politică conducătoare a întregii societăți este Partidul Comunist Român.

De-a lungul întregii sale istorii, Partidul Comunist Român a dovedit mereu, prin înțelepciunea și profunzimea politicii sale, indestructibila sa legătură vie cu poporul, dragostea sa neabătută față de patrie, slujind cu toate forțele sale visurile și jelerile nobile de muncă, de pace și de progres ale țării și poporul nostru.

Milenara istorie a patriei noastre nu cunoaște nici un alt caz cînd între popor și conducerea sa politică și statală să fi existat o fuziune atît de perfectă și atît de firească, așa cum o vedem înăptuită astăzi în cadrul Republicii Socialiste România. Lucrul este firesc și istoria nu va precupeți niciodată cu elogiul său, relevînd unanimitatea poporului, strîns ca un monolit în jurul Partidului Comunist Român, relevînd, de asemenea, faptul că Partidul Comunist Român n-a cunoscut și nu cunoaște un jfel mai sfînt decît acela de a sluji cu abnegație poporul. În acest sens, dovada cea mai grăitoare o dau ritmul rapid de creștere a industriei noastre socialiste, construcția fără răgaz a noi și noi uzine, echiparea într-un ritm fără precedent cu utilaje tehnice moderne a agriculturii noastre, dezvoltarea și propășirea culturii naționale, a științei și învățămîntului public, creșterea bunăstării poporului și, ca o incununare, mărirea prestigiului internațional de care patria noastră și înțeleapta ei politică de pace și colaborare se bucură de la o margine la alta a bătrînei noastre planete.

Într-un alt sistem politic, aceste minunate și bogate victorii ar fi fost de neînchipuit. Ele sînt în întregime roadele orînduirii socialiste, ele sînt caracteristice numai acelor popoare libere cu adevărat, care au desființat exploatarea omului de către om, care sînt deplin stăpîne pe soarta lor și pe avuția lor națională. Sub încercata conducere a Partidului Comunist Român, făuritorul și organizatorul victoriilor noastre, poporul român și-a descătuișat remarcabila sa forță creatoare, și-a pus în valoare hărnicia, priceperea și înaltele sale calități etice, minunata sa energie de constructor al socialismului.

Constituția Republicii Socialiste România capătă în acest sens caracterul unui poem grandios și plin de patos, care laudă măreția patriei și chipul de Făt Frumos al minunatului nostru popor.

PETRU VINTILA

Incredere

Fotografie de T. IOANES

Pregătiri în vederea comemorării lui Vasile Alecsandri

Printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a instituit un Comitet național în vederea comemorării a 75 de ani de la moartea lui Vasile Alecsandri.

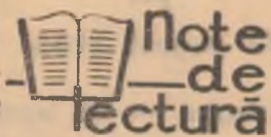
Între 10 și 15 septembrie vor fi organizate Zilele Vasile Alecsandri, cu prilejul cărora se vor desfășura diferite acțiuni pentru popularizarea operei marelui scriitor.

Printre altele, în Capitală vor avea loc o adunare festivă și un spectacol literar-muzical. De asemenea, vor avea loc festivități cultural-artistice în centrele regionale și în alte orașe din țară. La Teatrul Național I. L. Caragiale din București se va desfășura un recital, iar la Teatrul Național din

Iași — teatru ce poartă numele comemoratului — va avea loc o săptămîină Vasile Alecsandri. Cu același prilej, la cluburi, case de cultură și cămine culturale, se vor desfășura seri literare, conferințe.

Vor apărea volumele Poeziile populare ale românilor și Teatru și tot acum va începe publicarea seriei de opere complete ale scriitorului.

La București, Cluj și Iași se vor deschide expoziții redînd aspecte din viața și opera scriitorului. De asemenea, la Casa memorială Vasile Alecsandri din Mircești vor avea loc mai multe vizite, iar Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor va emite un timbru comemorativ.

Viniu GAFIȚA:

„CA MĂRGELELE
PE AȚĂ”

Am luat cartea lui Viniu Gafița și am găsit coperta cam prea încărcată. Numele autorului și titlul, atât de sugubăt, erau suficiente. Frumoasă hirtia, frumoase caracterele. Și punerea în pagină e frumoasă. Apoi, am început să citesc. Adică, nu: să recitesc! Fiindcă sînt bucăți care te recheamă. De pildă: Linia dreaptă, Moldova și Ca mărgelele pe ață. Dar nici celelalte nu s' de lepădat: au pagini limpezi; Viniu Gafița are condei precis. Autorul nu se pierde în amănunte inutile, fuge de vorbe multe și fraze încalcite. Are un umor discret, blînd și multă omenie. Dar prezentîndu-l astfel, mi se pare că am făcut portretul unui scriitor autentic, care știe că mai ales în jaza actuală a evoluției noastre, literatura trebuie să fie și educativă. Azi se scrie pentru sute de mii de cititori: arta cuvîntului trebuie să răspundă exigențelor sporite ale acestora. Literatura se impune ca o școală a noii conștiințe a oamenilor muncii. — „Noi nu le dăm oamenilor, spune secretarul Serbu, numai grîu și porumb și bani. Ar fi prea puțin. Noi trebuie să-i învățăm să gîndească, să simtă într-un chip nou” (Linia dreaptă). Și tocmai acest lucru îl face Viniu Gafița. — Că omul e lucrul drăcului, spune brigadierul în aceeași bucată. Nu-i nedeț ca hirtia. Sufletul lui e numai hirtzoape. Cînd crezi că l-ai citit, atunci te poticnești. De aceea umbli și mai pe ocolite, nu numai în linie dreaptă”.

Există în volumul lui Viniu Gafița o concepție modernă despre literatură. Pentru autor, o carte nu trebuie să fie o șaradă pusă cititorului. Viniu Gafița știe că a fi scriitor înseamnă să ai în suflet ceva de la care semenii tăi de viață și muncă să poată învăța. „Ion al Ursului sta într-o margine de bancă, cu bărbia sprijinită în bita groasă și frumoasă înflorată. Asculta și se mira în sinea lui cum curg vorbele din gura lui Tănase ca apa dintr-un urciur răsturnat din greșeală” (Prietenul). Acest Ion al Ursului, ne spune Viniu Gafița, se „mira cum un om poate vorbi atîta”, fiindcă el, acest Ion al Ursului, vorbește exact atît cît trebuie. Și din acest punct de vedere cartea lui Viniu Gafița răspunde cererii literare a satelor de mii de Ioni ai Ursului, chemați la lumina culturii. Cartea se încheie cu întîmplarea cu un rătoi alb... Povestea este atît de autentică încît mă tem că lectorii o cunosc din viață, deci înainte de a citi acest volum.

Da, o carte frumoasă și utilă!

PETRU MANOLIU

Dansatori din regiunea Banat pe scena Festivalului cînteentui, dansului și portului popular — Mamaia

LA CENTRU ȘI ÎN SATELE APARTINĂTOARE

Este cunoscut faptul că activiștilor culturali din comunele de centru le revine sarcina de a îndruma și coordona activitatea din satele aparținătoare.

În multe din comunele raionului Roman, activiștii culturali se preocupă de desfășurarea unei activități interesante și atractive, atît la centru cît și în satele componente. În comuna Gherăești, de pildă, la centru se organizează manifestări variate, cu un bogat conținut, care-i ajută pe săteni în munca și viața lor. Dintre acestea amintim buletinele C.A.P., care se țin cu regularitate de două ori pe lună și seriile de calcul Ce sporuri de producție se obțin prin respectarea densității la hectar și CîT va cîștiga brigada a V-a dacă de pe 50 hectare cu porumb va realiza cu 500 kg boabe la hectar peste plan etc. Acestea, ca și celelalte acțiuni organizate, au contribuit la efectuarea la timp și de bună calitate a lucrărilor agricole. Recent, un mare răsunet în rîndurile cooperativelor a avut seara închisată frunțașilor din zootehnie. Cu acest prilej au fost sărbătorii și îngrijitorii frunțași Petre Blaj, Adam Enășoie și Mihai Vlăduț care, la începutul anului, au fost criticați de brigada artistică pentru că nu îngrijeau animalele conform programului.

Sătenii din Gherăești participă, de asemenea, și la diferite spectacole artistice susținute de brigada artistică, formații de dansuri și echipa de teatru.

Acțiuni culturale la fel de interesante găzduiesc și căminele din satele aparținătoare: Gherăeștii Noi și Tețcani. Directorii de cămin Grigore Popescu și respectiv Mihai Stan, ajutați de directorul de la centru Ernest Hîrțescu, au organizat seri de calcul (la Gherăeștii Noi: Ce sporuri de recoltă se obțin prin efectuarea a trei sau patru prașile și la Tețcani: Cu cît crește producția la porumb dacă se execută lucrările de întreținere la timp și de bună calitate) și discuții pe diferite teme agricole. De curînd, în satul Gherăeștii Noi a fost sărbătorită brigada a IV-a, care a primit steagul de frunțaș la întreținerea culturilor. Au fost evidențiați Anton P. Andron, Mihai Toma, Frenț Hies și alții.

Semnificativ e și faptul că în aceste sate activează formații de teatru și dansuri, alcătuite numai din țărani cooperatori. Și în comunele Budești, Văleni, Butnărești și Secuieni au loc acțiuni frumoase, inițiate la centru ca și în satele aparținătoare.

Dar în raionul Roman am întîlnit și situații cînd directorii căminelor culturale de centru sînt străini de activitatea culturală a celorlalte sate din comunele respective. În satul Broșteni din comuna Bahna, unde există o rodnică colaborare între căminul cultural și consiliul de conducere al cooperativei agricole, se țin manifestări de bună calitate, legate de sarcinile de producție ale cooperativelor. Inițiativa aparține activiștilor culturali din satul Broșteni (director Ion Armașu). La toate aceste manifestări, activiștii culturali și în special directorul căminului de la cen-

tru, Vasile Floșniță, au fost doar... spectatori. De altfel, ei manifestă o atitudine de indiferență nu numai față de activitatea din sate ci și față de viața culturală a comunei de centru. Directorul căminului din Bahna s-a specializat în alcătuirea planurilor de muncă; prevede teme interesante de manifestări dar, din comoditate, le înlocuiește cu repetiții și jocuri distractive.

Nici activiștii culturali din comuna Galbeni nu se îngrijesc de felul cum se desfășoară activitatea în satele Filipești și Cotul Grosului. Ei se limitează la activitatea de la centru. Dacă în ultimele trei luni la Galbeni au fost prezentate acțiuni interesante (expunerea: Contribuția tineretului la dezvoltarea economică a cooperativei agricole, călătoria pe hartă: Prin cooperativele agricole frunțașe din raionul și regiunea noastră, seri de experiențe științifice și de calcul) la Filipești, în această perioadă, nu s-a organizat nici o manifestare culturală. Aici nu există nici formații artistice. A fost o brigadă artistică care, din luna martie, s-a destrămat. Care e cauza acestei slabe activități? „Lipsa condițiilor” — așa cum a motivat George Munteanu, directorul căminului? Să vedem: există local corespunzător de cămin cultural, în sat sînt 12 cadre didactice și tot aici se află și sediul cooperativei agricole de producție. „Mai sînt și tineri, mulți dintre ei talentați, ca Elena Hîncu, Alexandru Pletosu, Elena Sirbu și

alții, dornici să facă parte din formații artistice, să contribuie la o viață culturală cît mai bogată — ne-a informat Cornel Matei, secretarul comitetului U.T.M. Numai că ei ar trebui mobilizați...”

Deci, după cît se poate vedea, condiții sînt suficiente, lipsește, însă, preocuparea atît a activiștilor culturali din satul Filipești, cît și a celor din comuna Galbeni. Sfatul popular comunal (președinte Emil Popescu) a observat această situație și n-a analizat activitatea consiliului de conducere al căminului cultural și nu a luat măsuri în scopul asigurării unor manifestări tot atît de instructive și în cele două sate, ca și în comuna de centru.

Dacă în unele comune și sate din raionul Roman activitatea culturală nu se ridică la un nivel calitativ corespunzător, o vină o are și comitetul raional pentru cultură și artă, a cărui îndrumare a fost sporadică. Abia în ultimul timp, comitetul raional și-a pus în centrul preocupărilor și această problemă, luînd o serie de măsuri de îmbunătățire a muncii culturale în satele respective. În prezent, meto-diștii și instructorii comitetului raional și ai casei raionale de cultură se deplasează periodic în aceste localități și ajută pe activiștii culturali la întocmirea unor planuri concrete, strîns legate de viața satelor și la realizarea unor variate forme culturale.

MARIA CHIRULESCU

Carnet
SPORTIV

„MATERIA
PRIMĂ”

Din Delta la podiumul medaliaților. Acesta este nemai-pomenitul drum al renumiților noștri canotori care, pe undele lacurilor olimpice Balarat de la Melbourne, Albano de la Roma și Sagami de la Tokio sau ale lacului Jaice (R.S.F. Iugoslavia), unde au cîștigat șase titluri de campioni mondiali, au adăugat minunatei noastre Delte o nouă faimă, faima sportivă.

Oricît ar părea de curios, maestrul emerit al sportului ismaileic, Alexe, Lipaliț, Scioțnic și alți campioni mondiali sau olimpici, pescari din tată în fiu, nu s-au gândit, cu ani în urmă, să facă sport și cu atît mai puțin sport de performanță. Visînd virtos în loturile lor, campionii de azi nici nu auziseră de

termenii binecunoscuți oricărui începător în ale canotajului: padelă, pagaie, caiac, canoe. Printr-o fericită întîmplare, antrenorii bucureșteni i-au zărit visînd pe canale. Alunecarea neobișnuit de rapidă a loturilor lor, dezinvoltura cu care visleau împotriva curentului și care nu putea fi decît efectul unei remarcabile forțe, au produs asupra antrenorilor o impresie uluitoare. Aici, pe canalele Deltei, antrenorii descoperiseră o valoroasă „materie primă” din care, printr-o muncă atentă și sistematică, se puteau scoate campionii de mine.

Așa a și fost. Acum sîntem în prezența faptului împlinit, repetat și confirmat de zeci de ori: foștii pescari au devenit

celebrități ale canotajului mondial!

Zilele trecute am avut ocazia să admir evoluția a două mari speranțe ale pescarilor de la mila 35: Mihai Marcov și Vasile Ichim. Înafți, atletici, aducînd la statură cu... armăntorii de ciocan, cei doi canotori — au devenit sportivi de numai cîteva luni — adună tot satul la mal atunci cînd se întrec pe Dunăre.

Un pescar bătrîn, cu chipul împodobit de legendara barbă și cu nedespartăta pipă în colțul gusii, îmi spunea că a văzut multe în viața lui, dar băieți „cu asemenea mîini de aur”, nu.

Așa privit cele două bărci săgetînd apa, am urmărit unda brăzdată de ele și l-am crezut...

MARIUS POPESCU

NESECATELE
REZERVE
INTERNE

Grădina de la marginea orașului

Pe aici se aduce apă din Ialomița! Instructorul de partid Dragomir Damian și vicepreședintele Ilie Brătescu stau de vorbă cu mecanicul care îngrijește de electropompe.

Pământurile cooperativei agricole „Drumul belșugului” — în total 1 700 de hectare — încep chiar de sub „Ruinurile Tirgovîștei” cîntate de poetul Vasile Cîrlova în veacul trecut și aflate astăzi în plin proces de restaurare.

Văzute de pe colina vechii Curți domnești, culturile legumicole oferă imaginea unor vaste desene geometrice. Sînt 224 de hectare irigate cu apă din Ialomița, care aduc un venit anual de 4 136 500 lei.

Dimensiunile suprafeței irigate și cifra veniturilor obținute dintr-o singură ramură, grădinăritul, vădesc o mină de gospodar încercat. Cine vizitează cooperativa „Drumul belșugului” descoperă multe semne ale chiverniselii. Există aici o grijă evidentă pentru folosirea cât mai chibzuită a tuturor mijloacelor proprii. Oamenii sînt cuprinși de febra căutării celor

mai rentabile căi de sponire a producției și, implicit, a veniturilor.

Cîteva exemple:

— Toate adăposturile pentru animale sînt făcute din cărămidă arsă confecționată la presa și cuptoarele cooperativei.

— Un gater și un circular prelucrază materialul lemnos necesar pentru adăposturi și răsadnițe. Economia realizată anul trecut prin prelucrarea în cadrul unității a 250 m.c. de bușteni a ajuns la 150 000 lei.

— Prin măcinarea uruielilor și concentratelor pentru animale la o moară de apă, cooperativa „Drumul belșugului” economisește anual circa 25 tone de uim. Zilele acestea urmează să intre în funcțiune și o moară electrică cu ciocănele...

Reprezentativă pentru spiritul gospodăresc al cooperativelor agricole de aici este și povestea cazanelor pentru încălzit răsadnițe și sere.

Fără să se mulțumească cu cele peste 4 milioane de lei aduse anual de grădina irigată, comuniștii au pus problema producerii de legume timpurii. Era și firesc ca niște grădinari de talia lor să acorde atenția cuvenită paragrafului din Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. care sună astfel:

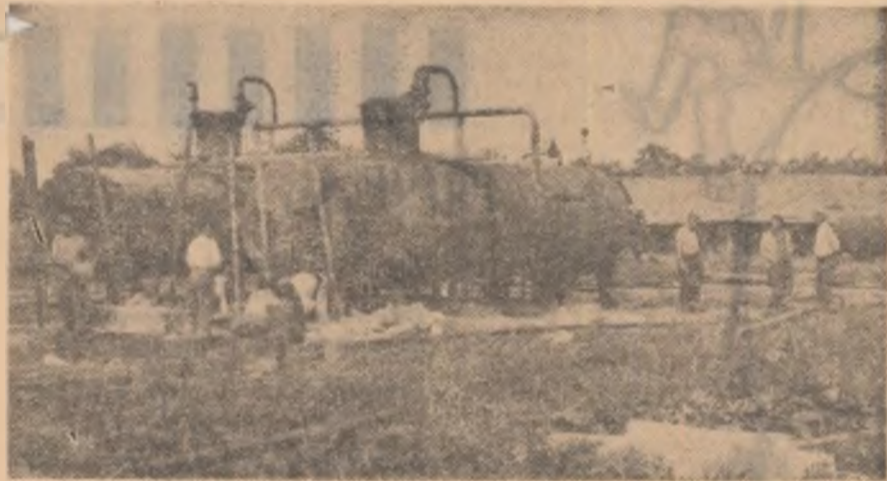
„Se vor crea condiții pentru extinderea producției de legume timpurii, în special în sere și răsadnițe, și se vor introduce sortimente variate, ceea ce va asigura aprovizionarea populației cu legume proaspete pe perioade mai mari de timp”.

O instalație pentru încălzirea cu abur a răsadnițelor îngropate ar fi costat cel puțin 300 000 lei. Bani s-ar fi găsit, nu erau piedici. Cineva a „ochit” însă la o șchelă petroliferă două cazane scoase din uz. Constatîndu-se că ar fi tocmai bune pentru încălzit răsadnițe și sere la o presiune de două atmosfere, s-a predat în schimbul lor o cantitate echivalentă de fier vechi, colectat de cooperativii agricoli în timpul lor liber.

Acum se lucrează de zor la montarea cazanelor și a întregii instalații de încălzit. La iarnă se vor produce primele legume super-timpurii, care vor aduce noi venituri. Pînă una alta, contabilitatea a înregistrat economisirea a încă 300 000 lei.

Calculule merg și mai departe: prin încălzirea răsadnițelor și a unei sere se vor economisi la anul 1 200 tone de gunoi de grajd. Vechiul combustibil biologic va îngrășa în schimb tarlalele. Se vor obține astfel sporuri de producție la culturile cerealiere.

Și tot în lumina sarcinilor puse de partid, cooperativa agricolă „Drumul belșugului” va mări suprafața irigată cu 100 de hectare. Grădina de la marginea orașului crește, în inșeși hotarele ei, prin rîdnicie.

Se lucrează la montarea instalației pentru încălzitul serei și răsadnițelor.

În brigada artistică de agitație a stațiunii de mașini și tractoare Brînceni, raionul Alexandria, sînt multe, foarte multe elemente înzestrate: tractoriștii Constantin Matei, Ion Ricu și Ion Marin, strungarul Ion Brîndaș, mecanicul Voheci Spiru, tehniciana Ana Stoicescu, contabilă Virginia Rădulescu, planificatoarea Maria Gogoi, pontatorul Florea Dumitrescu, tehnicianul agronom Save Cristea și alții. În total 28. Dar membrii brigăzii artistice sînt artiști și în munca lor. Cele 10 800 hectare cu griu ale unui număr de 11 cooperative agricole — cît revine stațiunii — au fost lucrate ca la carte. Iată și rezultatul: toate cooperativele agricole deservite de stațiune au obținut sporuri însemnate peste plan la hectar: la Moșteni cu 950 kg mai mult, la Țigănești și Cernetul cu 750 kg ș.a.m.d. Există în această afirmație a conștinco-

Mecanizatori

și

artiști

zității profesionale, dorința neostoiată de a da tot mai mult, de a smulge pămîntului rod îndoit și întreit. Ea e întărită de faptul că toți cei 28 membri ai brigăzii învață. Ei sînt elevi în clasele IX, și XI ale cursului seral. Cînd i-am întreat pe interpreți ce gînduri de viitor au, majoritatea au optat pentru continuarea studiilor. Unii se gîndesc să devină ingineri mecanici. Un vis frumos, realizabil astăzi pentru fiii tîranilor cooperatori cărora le sînt larg deschise porțile școlilor superioare. Pe porțile facultății au și pășit de altfel foști mecanizatori ai stațiunii ca Dumitru Rusu și Florian Istrate care sînt în anul II la Institutul Politehnic. Pe aceste căi — larg deschise de partid — i-am întîlnit și pe tinerii mecanizatori din cîmpia Burnasului care evocau pe scenă, într-o seară cu miresme de azimă nouă, munca lor atît de frumoasă și pasionată.

N. CULCEA

M. GHEORGHIU

CONGRESUL JUBILIAR AL „APIMONDIEI”

În cea de a doua jumătate a lunii august, va avea loc, la București, cel de al XX-lea Congres jubiliar al apicultorilor. La acest congres, Asociația crescătorilor de albine din țara noastră se prezintă cu însemnate succese. Țara noastră ocupă locul șapte în lume privind numărul familiilor de albine pe cap de locuitor.

Participanții la Congres vor găsi la București unul din cele mai moderne combinate apicole din lume.

Cu prilejul Congresului, în una din sălile combinatului

va fi organizată prima expoziție-tîrg internațională de apicultură, la care și-au anunțat participarea pînă în prezent 24 de firme din 15 țări.

UN NOU COMBINAT AVICOL

La Oradea a intrat în funcțiune unul din cele mai moderne combinate avicole din țară. În prezent numărul găinilor din acest combinat este de 83 de mii, dintre care 13 mii sînt ouătoare, restul fiind tineret pentru reproducție.

Capacitatea și utilajul de care dispune în prezent combinatul asigură scoaterea a 1 200 000 de pui în fiecare an. Într-o serie se pot crește 90 000 puicute pentru reproducție. Interesant de știut este și faptul că sectorul industrial al combinatului (cu 6 blocuri) va putea găzdui 72 000 găini ouătoare, iar producția anuală de ouă a combinatului va ajunge la circa 20 de milioane.

MAGAZINE MODERNE

În comuna Sălătruc, raionul Curtea de Argeș, s-a construit

recent un frumos magazin mixt al cooperativei de consum. Contribuția membrilor întrece aici suma de 45 000 lei. În noul local vînzările de mărfuri au crescut simțitor. Prin contribuția adusă la ridicarea acestui magazin s-au evidențiat locuitorii Ivan Nicolae, Al. Mășterilă, Mibuț Filofteia și alți membri ai cooperativei de consum din localitate.

★

Organizațiile cooperației de consum din raionul Ploiești fac pregătiri intense pentru îmbunătățirea și modernizarea rețelei. Se va introduce mobilier modern, în valoare de peste 100 000 lei, se vor deschide unități noi la Schela Urleaș, Plopeni și Valea Călugărească.

ALBINA

Somn lin mi-a promis maică-mea

Fragment de roman de SÜTÖ ANDRAS

Taiasul de dinainte de culcare...

S-o luăm de la cap!

Hai! De-acum... ajunge, zice mama, luându-ne sticla, că Dumnezeu n-a băgat zilele-n sac. Mi-a așternut în casa din față. Tata se uită după pisică, nu cumva să rămână peste noapte în casă. Rămânând noi între noi nu ne mai vine să ne ridicăm... Ne virim capetele în lampa aprinsă, ca fluturii de noapte, apoi ne scrutăm unul altuia fața. Fiecare e curios să vadă, la ceilalți, urmele lăsate de scurgerea vremii. Fiecare așteaptă ca de pe buzele celuilalt să își ia zborul o idee pe care să se poată infiripa mult așteptatul taias. Dar deocamdată dibuim cu toții prin tufărișul grijilor de toate zilele: mline cooperativa agricolă începe culesul, frate-meu cel mic (el e unul dintre activiștii de nădejde ai satului) de pe la prînz tot mobilizează oamenii, de nici acum, că-i aproape miezul nopții, n-a ajuns acasă. Așteptându-l așadar, vorbim de una, de alta...

— Ai putea pune și tu o vorbă, la cooperativă, pentru invenția aia a mea, zice tata.

— De niscai borhot uscat ar trebui să facem rost de la „bază”, zice mama. Ca lumina arde!...

Ne bucurăm totuși de pe acuma că vom avea electrică în sat. Ce mai tura-vura.

— Da' nu zici, măi băiete, că vecinul din vale și-a și pus bec de neon!

Vecinul din vale e la vreo două sute de metri de noi. Are o bojdeucă de-o șchioapă, dar i-a trînit o luminație cu neon de zici că trece bulevardul mare pe-acolo. Și-a nenorocit ciinele ochii: i-s roșii, ca de iepure. Păi dacă bietul dobitoac e nevoit să se chiorască toată noaptea la becul de neon din cerdac!

Frunzăresc gazeta: Teatrul din Cluj achiziționează mobilă în stil vechi, adică mobilă Biedermeier, plătind preț bun.

— Da' oare scrinul ăla de zace de-atîta amar de vreme în pod, nu l-ar cumpăra? întrebă ai mei.

Mă grăbesc să le explic că acela e un simplu lădoi pentru faină, nu mobilă Biedermeier.

Din noianul de probleme: culesul, tăiatul cocenilor, curentul electric, mobila veche, deodată saltă spre slăvi porumbelul albastru al unei noi idei. De astă dată de pe buzele tatii:

— Ar trebui să ne fotografiem!

Ridic, brusc capul, clipeșc și caut să mă dumiresc: cum naiba i-a trîsnit bătrînului una ca asta prin cap?

Alma Mater a Aiudului, spre vechea școală norma din aceea urbe. Zi de sărbătoare a fost aceea în care am plecat eu la învățătură mai înaltă. Făceau ai mei un tîmbălu, din brațe și din basmale, de nu m putea fi nici o îndoială că băiatul tuns scurt, din ceruză, avea să se înapoieze în curînd — chiar la prin vacanța de iarnă, de s-ar putea — cu barbă de profesor și înțelepciune așîșderea.

Și într-adevăr: cînd am revenit, în prima vacanță în satul meu, i-am fost satului tot ce-i lipsea: și medic și astrolog, și profesor de franceză și specialist de politică externă, și autor de panegirice și sprînte condei pentru neștiutorii de carte. Ba s-c găsit și femeii abandonate care îmi cereau cuvînt potrivit pentru readucerea infidelului... Iar cînd dădeam asemenea arme, ca pe niște săbii chezuștoare de izbîndă le mînuiau: Dragul meu Robert, nu în stare a-ți spune alta, decît că sînt pregătită pentru orice. Deci dacă tu nu mă mai iubești, rămîi cu bine. Dar dacă mă iubești, Dumnezeu să-ți răsplătească. După gîndul meu!...

Nu că zic eu, dar adevărul este că frazele mele s dovedeau infailibile.

Trecerea timpului mi-a măcinat însă încetul cu încetul aureola de atoateștiutor.

Acum mă pierd printre atîția oameni învățați, cîi trăiesc în satul meu; cînd un inginer, cînd un medic cînd un profesor deschide ușa maică-mi: „Nu da camera din față?” „Aș da-o, dragă, da' îmi aștept băiatul”. Cînd iese în prag și aruncă ochii spre ce nu știe încotro să se uite mai înții, căci are copii plecați în tîspatru vînturile. De aceea și dă atîta zăcu pozatul!

Da' oare aparatul ăla îi cuprinde pe toți?

Începem să socotim: Böske tocmai a luat maturităte, Marika a terminat comerțul, Jenő e agronom, Gyrgely a ajuns ceva șef-mașinist, Gyurika montor d motoare, cel de-al șaselea e învățător, al șaptelea ajunge azi, mine savant. Asta ne mai vorbind despre cei mici, care abia își încearcă aripile.

Iau creion și hîrtie și încep a alcătui pomelnicul cite nume, atîtea meserii noi, atîtea slujbe pe care la început, le îplineam eu. Cu puțintică pricepere dar cu mare bunăvoință. Or, aștia care s-au ridicat acum, tocmai pe mine mă contestă. Îi iau în seamă cum aș face cu o mult promițătoare grădină proaspăt sădită. Pe unii se vede, pe alții încă nu se vede cît și de ce calitate le va fi rodul. Una însă e sigură poame pădurește nici nu va face!

Iată-ne așadar pe toți cei cincizeci și atîția: pe ce mai mărunței îi punem să șadă în fața aparatului, pe cei mai răsăriți îi așezăm pe flancuri, în chip de „perdea de protecție”. Îi îndesăm cît mai mult, pentru ca viitorimea, cînd își va arunca ochii pe poză, să nu poată cuprinde dintr-o dată.

Mama a stins lampa. Ascult multă vreme, în beznă jalnicul țîrîit al greierușilor. Frigul le-a cam venit și lor de hac. Doar pe ici pe colo își mai scîrîie cîtu unul lăuta, sub tulpina cine știe cărei flori pătate de bruma toamnei.

În românește de NIC. A. STRAVOIU

PIINEA

Fringeți pîinea cu grijă, prieteni,
Sărutați-o întîi: e un mit!
Cîte inimi n-ascunde întrînsa
Și ce lanuri de mîini nesfîrșit!

Fringeți pîinea cu grijă, prieteni,
Mîngîiați-o duios cu privirea;
Este soare cules și e miezul
Holdei de aur: Iubirea!

ION MURGEANU

INSERARE

„Un susur noptatic se înalță
de pe fața pămîntului”
(ODOBESCU: Pseudokineghetikos)

Își picură mierea ultimă soarele;
de fierbințeală scîncesc greierii, în
iazuri se miră peștii cum cerul poate
să scoată atîtea stele din sin.

Tot ce-i fir de iarbă stă în mirare
cîte valuri de boabe — puzderie! — trec;
din vreme s-au tras de-o parte, pe coastă
salvîndu-se, pare-se, de la înec.

Tăcerea-i creată de secerători,
sboară hoaspele-n vînt, boabe s-aleg, se adună —
cîte scînteioare-s pe cer grîiele curg, curg...
și suma-sumelor nimeni nu știe s-o spună.

Doar privighetorile-o știu, o trîluie; spun
că și dincolo, prin ceruri, departe,
la fel adunate-s și stelele boabe, puzderii
în aur — și rid, că și ele-s fără de moarte.

GEORGE DEMETRU PAN

Desen de GH. ADOC

— Ia vorbește, mă băiete, cu Jâni Andraș ăla, să ne facă rost de nițel combustibil.

În șase locuri sînt legați ochelarii maică-mi, cu sîrmă. S-au făcut bucăți, parc-ar fi fost de motociclist. Au servit destul, săracii! Aici la noi, pe vremuri, dacă cineva se învrednicea de o pereche de ochelari, toată ulița se slujea de ei. Nu-mi pot da seama cum se puteau acomoda atîtea feluri de ochi. Una-i sîntă: nicicînd n-a venit nimeni la noi să se plîngă că nu deslușește cu ei ceea ce avea de deslușit. Așa că acum facem băscălie de bieții ochelari ai maică-mi.

— Ai putea să-mi aduci o pereche noi!... grăiește mama. În loc să-ți bați joc de ei...

— Bine, măicușo, da' dumneata crezi că ochelarii se iau așa, la nimereală? Ochelarii se iau după rețetă.

— Deștepți sinteți, maică! Care mai de care...

Pildă bună s-a dat cu introducerea curentului. Sîrmele sînt întinse peste tot, montorii au lăsat fiecăruia în scris ce anume trebuie să cumpere. La Sărmaș, se găsește sîrmă, dar nu se găsesc siguranțe. Tîrgu-Mureșul ar avea de toate, dacă nu s-ar fi isprăvit aplicile albe. Oamenii sînt în mare porneală: care încotro, cu trenul, cu căruța, cu autobuzul. Și toată truda asta — pentru o trăistuță de materiale electrice!

— Spune tu, măi băiete! Întreprinderea aia, de bagă curentu' — I.R.E.M., ori cum naiba fi spune — nu ne-ar putea scuti de atîta alergătură? Să pună ea ce e de pus, iar noi fi plătăm cu cîinste și cu omenie...

Eu?... ce să zic! Strîns cu ușa trebuie să conced că într-adevăr lucrurile s-ar putea face și mai expeditiv...

— I-auzi! sare el de la una la alta. Trec giștele...

Ies în prag. Negura își cerne jilăveala. Mai încolo — glasul suvenirilor copilăriei — plînge stuful. În timp ce în înaltul cerului trec nevăzute, dar împrăștiindu-și în noapte chiotele, cîrdurile păsărilor de apă.

— Chiar că ar trebui să scoatem o poză, zic, făcînd socoteala că numai veri primari sîntem cincizeci și doi. Ceea ce înseamnă că neamul nostru nu a stat cu mîinile-n sin.

Gîndul pornit de la tata îl isprăvește mama:

— Copiii cresc și se împrăștie. Îi cheamă școlile, minele, întreprinderile, ținuturile îndepărtate. E mișcare mare azi! Alta decît era pe vremea cînd tu, dintre toți, ai putut merge la învățătură.

Vorbele mamei îmi stîrnesc amintirile. Printre care și una mai vechișoară...

Din sat pornesc cărușii. Care-ncotro. În coșul de la spate, al unei anumite căruțe, un cutăr de nuiele și o lădiță cumpărată din tîrg. Apoi dosuri de saltele proaspăt spălate, pui fripiți... Pe capră un flăcăiș cu chipiu albastru de licean. Mama face semne, din porțiță, trimițînd după cel ce pleacă un zîmbet și încă un sfat părintesc. Dar pe aripa zîmbetului lucrește și o lacrimă.

Sînt douăzeci de ani de-atunci, din ziua aceea de toamnă cînd căruța despre care a fost vorba purta spre gară singurul copil dintr-un sat întreg care a mers la învățătură. Din virful saltelei mele de paie — adevărată saltea popească, — își bălăbănea picioarele părintele Jenei Sandor care îmi netezea, cică, drumul spre lumină. După veacuri întregi de întuneric eram primul vlăstar al satului care îmi luam zborul spre vestita

Scriitori români contemporani

Maria ARSENE

lectuali se alăturau luptei partidului; atunci mii de mii de oameni al muncii citeau și răspindeau ziarul partidului care apărea în ilegalitate.

Manuscrisul lui Arsenescu purta o semnătură feminină. După aceea am aflat că autorul lui, lucrător în portul Giurgiu, urmărit de poliție, luase ca pseudonim numele de fată al soției lui, orfană din primul război, așa cum am și prezentat-o, atunci, în revistă. El răspindea, la Giurgiu, ziare ilegale, progresiste. Prin muncitorul șofer Alexandrescu, Arsenescu l-a cunoscut atunci pe Sahia.

Pamfletele au apărut apoi în broșura intitulată Iuda, într-un tiraj de 60 de mii de exemplare, autorul ei devenind, în ochii siguranței și i s-a dat „periculos”. Broșura a fost confiscată și i s-a dat foc. Exemplarele care au mai rămas au început să circule clandestin, din mină în mină.

Camaradul Strul, cu o preiață de Tudor Teodorescu-Braniște, Nu sint cu dreapta au fost, de asemenea, confiscate. Ultima, chiar din tipografie. Pamfletele, schițele literare au făcut din Maria Arsenescu, în acea perioadă grea, când lupta de clasă ajunsese la paroxism, un scriitor antifascist activ, impunându-se ca atare.

Arsenescu a publicat schițe literare în Adevărul literar, Azi, și numeroase alte reviste, stîrnind un mare interes prin problemele și mediile sociale abordate.

În ancheta Care este autorul vostru preferat, deschisă de G. Călinescu în Jurnalul literar, Arsenescu a intrunit cele mai numeroase sufragii.

O întâmplare a făcut să-l cunoască pe Pablo Casals. După turneul de recitaluri în România, date în folosul luptătorilor spanioli, în drum spre Bulgaria, a avut greutăți la frontieră și a fost nevoit să plece a doua zi. Maria Arsenescu l-a găzduit și l-a dat citeva schițe de ale lui care au apărut apoi în revista El Pueblo din Madridul asediat. Radio Tiraspol i-a difuzat materialele lui antifasciste în emisiunea în limba română.

Graficianul Aurel Mărculescu l-a dat nenumărate scrisori din partea unor cititori ai pamfletelor lui, din care au apărut fragmente în țări ca Olanda, Danemarca, Austria, Argentina, S.U.A., Cehoslovacia, Japonia, Franța, Spania.

Revistele și ziarurile noastre de stînga, la care colaborau publiciști ca: Al. Sahia, Ilie Cristea, Zaharia Stancu, Geo Bogza, Ștefan Voicu, Miron Radu Paraschivescu, G. Ivașcu, George Macovescu, Ilie Zaharia, Sașa Pană și alții alții, graficieni ca: J. Perahim, Ross, Nicolae Cristea publicau scrieri și desene. Reviste și ziare din diferite țări aveau, de asemenea, în paginile lor, materiale ale publiciștilor de la noi. Printre acești publiciști ale căror scrieri se tipăreau și peste hotare, se număra și Maria Arsenescu.

Creația lui poate fi divizată în genurile: pamfletul politic și schița literară. De primul se servea în lupta directă cu dușmanul, pe care-l demasca și-l infiera, mobilizînd împotriva lui pe cititori, deveniți an de an în număr tot mai mare. Prin cel de-al doilea evoca lumea celor mulți, victime pline de dîrzenie ale exploatareii și terorii polițiste, ilegaliști, ostași hotărîți ai partidului.

Acest material de viață urma să-l folosească copios după 23 August. Cărțile publicate în acest răstimp: Războiul sfînt..., Buruieni, Lupul, A salvat o viață de om, Un tovarăș vine astăzi seară, Oamenii nu vor să moară, Vremuri și semne, Preludii, Soarele răsare în zori și ultima, recent apărută, Intermezzo nu sint ficțiuni ci documente trăite de autor.

Una din calitățile literaturii și publicisticii lui Maria Arsenescu este cursivitatea narațiunii, vocabularul simplu, neîmpovărat de adjective, de metaforă inutilă, de prolixitate. Acțiunea începe, de melaforă spune, de la prima filă și parcurge într-un șuvoi întreaga carte, o acțiune în care se mișcă multitudinea și diversitatea de eroi, cu dinamismul lor, cu întâmplările lor diferite. Din toate straturile sociale, de profesii diferite: muncitori calificati și necalificati, de faună interlopa a lumii burghize, lumpen-proletari etc.

În ansamblul ei, literatura lui Maria Arsenescu are un loc al său propriu, ca și cea a lui Panait Istrati, G. M. Zamfirescu, Stoian Gh. Tudor, cu care are tangențe, cu deosebirea că scrisul său are un mai evident caracter politic.

GHEORGHE DINU

Maria Arsenescu a apărut întâi în publicistica noastră militantă, apoi în literatură, în anul 1936, când a trimis primul său manuscris, ca alțiia „corespondenți” spontani, revistei Cuvîntul liber, unde lucra ca secretar de redacție. Citindu-l, am remarcat condeiul unui viguros pamfletar, al unui scriitor antifascist.

Manuscrisul, intitulat Scrisoare deschisă către tînărul naționalist, demasca furia sălbatică a unui tînăr isterizat de complotul hitlerist al burgheziei autotone, care se năpustise să ducă țara, așa cum s-a și întimplat, la cumplitul dezastru care a fost războiul din Răsărit.

Era pe vremea cînd bandele legionare, cuziste, cu capetele înflorite, dezumanizate, cu ochii de fiară sânguină, cu pistoalele în mîini, ardeau ziarurile și cărțile, schingiuiuau, omorau. Era pe vremea cînd Partidul Comunist Român, aflat în adîncă ilegalitate, chema poporul la luptă împotriva celor mai scelerate calamități în pregătire.

A atunci Alexandru Sahia publica reportajele sale despre procesul de la Craiova, despre teroarea dezlănțuită împotriva clasei muncitoare; atunci un număr din ce în ce mai mare de scriitori, publiciști, in-

DE VORBĂ DESPRE POEZIE

ION PRIGOREANU (Vlădești-Bujor). *Mama* este o reușită cronică rimată. Pe acest tîrîm v-am sfătui să perseverați, convînși fiind că veți dobîndi realizări frumoase. Încercările dv. lirice nu ne-au satisfăcut. *Cînd am cîntat în codru* lasă impresia unei piese pe care am mai citit-o sub diverse semnături.

CONSTANTIN ȘTEFURIUC (Suceava). *Nou sau Vis*, nu dominați materialul poetic și, de aceea, ideea poetică nu se relevă, încercările dv. pîrînd lipsite de sens.

În altă ordine de idei, în compozițiile dv. poezice, observăm în abuz de „seve”. Dacă se poate vorbi, într-adevăr, de seva pămîntului (*Pămîntul suie-n mine seva*), nu se poate vorbi, credeți-ne, de „seve” încă crude ale schelelor (*Poem luminii*) nici de „sevă de metal” (*Cîntare omului nou*) și nici de „seve adîncite” (*Pădurile Sucevei*). Renunțați, de asemenea, la folosirea diminutivelor: *mititica* etc...

Vă recomandăm un efort în direcția largirii orizontului dv. cultural și susținută lectură poetică.

AUREL BRUJA (Oradea). Încercările dv. denotă o anume ușurință în materie de versificație. Aceasta e o condiție a poeziei; nu însă o condiție a adăuga, nu principală. O dovadă o constituie compoziția dv. *Mai... 44*, în care, deși încercați să construiți o atmosferă de apocalipsă, utilizați un vers sprosfer, cu totalul nepotrivit pentru o astfel de întreprindere.

VOICU ȘERBĂNESCU (Orașul Gh. Gheorghiu-Dej). În încercările dv. abundă reminiscențe din alți poeți; cultivați cînd o poezie retorică (*Gînd contemporan, bunăoară*), declarativă,

cînd una duios-sentimentală, idilică (*Rodia de aur, Chemare* etc.). Și într-o împrejurare și în cealaltă, reușita o împerejurare și în cealaltă, reușita o deplină. De pildă: „Vino dorule pe pat, / Să te culci cu mine”? Vă recomandăm mai multă și mai atentă lectură poetică.

GEORGE BOITOR (Brașov). Din tot ceea ce ne-ați trimis, am reținut strofa: „Eu viu din nordul cu legende multe, / Și din haiduci de codri care seara / Coboară din baladă să-mi asculte”. Tulburător de aprigă vioara”, deși nici aceasta nu ne mulțumește deplin. Adjectivul *multe* ce însoțește substantivul *legende* (primul vers) nu spune mai nimic; ideea de haiduc e legată de cea de codru; ca atare, haiduci de codri e pleonastic; „Apriga vioară” nu e prea fericită.

SILI CORNELIU CUBLEȘAN (Frumosul-Suceava). Aveți, incontestabil, unele posibilități. Vă dăunează însă o prea accentuată înclinație spre retorism. Diluați, de obicei, ideea poetică interesantă. În compozițiile trimise, gestul, cuvîntul covîrșesc ideea, simțămîntul. Un efort în direcția concentrării, a dominării materialului poetic se impune.

Vă așteptăm cu alte încercări.

GH. LUPU (Țicleni), AL. FLORIN ȚENE (Valea Seacă-Oaș), MIHAI DORIN (Făurei), ION NAC (Ariniș-Maramureș). Mai trimiteți.

G. MITROFAN (Lespezi-Bacău), OVIDIU MOCEAN (Lupeni), BOGOE MALIU (Filiași), ION PACHIA (Filiași), ONCEL NEDEIANU (Tr. Severin), IORDACHE PREDĂ (Crimpoia-Drăgănești), MARIN POPA (Teslui-Slatina), ȘT. BUZĂNESCU (Bîrca-Băilești) și ION PRISCOVEANU (Constanța). Încă nu.

EUGEN LUCA

Dragostea... bat-o vina!

Fotografie de A. CARTOJAN

ZIUA PRESEI ROMÂNE

Instituită cu patru ani în urmă, printr-o hotărâre a Comitetului Central al P.C.R., Ziua presei române este sărbătorită deopotrivă de cei ce scriu, tipăresc și citește sutele de ziare și reviste care apar azi în țara noastră. Marcind apariția primului număr al ziarului Scînteia, Ziua presei române oferă fiecărui om al muncii imaginea drumului parcurs de presa noastră de-a lungul anilor, imaginea activității puse în slujba progresului și dezvoltării țării.

Drumul parcurs de presa noastră este drumul indicat de partid, a cărui învățătură a călăuzit și călăuzește poporul în lupta pentru făurirea patriei socialiste. În coloanele presei sînt oglindite eforturile și realizările oamenilor muncii în toate domeniile de activitate. Ziarele și revistele care apar în tiraje de masă constituie o vastă tribună a experienței înaintate, un ajutor prețios în realizarea sarcinilor trasate de partid.

Scriitori și academicieni, specialiști din industrie și agricultură, oameni ai muncii din uzine și de pe ogoare împărtășesc, prin intermediul cuvintului tipărit, experiența lor valoroasă, redau cronică acestor ani de mărșă transformări socialiste. Printre acești colaboratori ai presei se înscriu și corespondenții voluntari care, cu pasiune și răspundere, trimit cele mai variate știri de la locurile lor de muncă, popularizînd oc-i bun și criticînd deficiențele ce se mai manifestă.

Revista noastră primește zilnic numeroase scrisori de la corespondenții săi voluntari, țărani cooperatori, ingineri agronomi și zootehniști, profesori și învățători, activiști culturali și artiști amatori. Astfel, pe adresa redacției ne sosese cu regularitate vești de la corespondenții: Tache Vasilache, Toma Dumitrescu, Constantin Frincu, Vasile Petean, Petre Botașiu, Vasile și Maria Cică, Nicolae Miron, Pavel Ciurdaru, Ion Coțoi, Vida Ștefan, Ion Cruceană, Dumitru Păduraru, Nicu Boncotă și de la mulți alții. Sînt vești care ne informează despre viața nouă a satelor, despre munca pe care țărani cooperatori o depun pentru dezvoltarea multilaterală și intensivă a agriculturii noastre socialiste.

Revista ALBINA transmite mulțumiri tuturor colaboratorilor și corespondenților săi voluntari și le urează noi succese în muncă și viață.

Publicăm în pagina de față cîteva din scrisorile sosite în ultima vreme la redacție.

Noul cămin cultural din Gageșari, raionul Giargia, dat de curînd în folosință

IZVORUL BUNĂSTĂRII

Cooperativa agricolă de producție **Drapelul Roșu** din comuna Grăniceri, raionul Criș, are o mare putere economică. În prezent, averea ei obștească se ridică la peste 6 milioane lei, față de un milion și jumătate cît însuma în anul 1960. Creșterea aceasta se datorește preocupării membrilor cooperatori pentru dezvoltarea armonioasă a ramurilor de producție care le-au adus, an de an, venituri însemnate.

Cîmpul, ca urmare a aplicării metodelor agrotehnice rodește astăzi, mult mai mult. Anul acesta, de pildă, producția de grîu la hectar este cu 1 400 kg mai mare față de 1960.

Legumicultura și pomicultura ocupă și ele un loc de frunte în structura cooperativei agricole din Grăniceri.

Toate aceste ramuri de producție constituie un

continuu izvor de belșug, care se răstîrge și în viața grănicerilor. Pe măsură ce cooperativa agricolă s-a dezvoltat, a crescut și nivelul de trai al sătenilor. Numai în ultimii ani, peste 120 de cooperatori și-au construit case noi, cu ferestre mari și cu garduri de piatră, vopsite în culori vii. În numeroase case întîlnești mobilă, aparate de radio și televizoare. Peste 450 de oameni și-au cumpărat biciclete, iar 12 motociclete.

Sătenii își petrec timpul liber citînd cărți, reviste sau ziare, participă la diferite spectacole sau manifestări la căminul cultural.

Pentru viitor grănicerilor sînt hotărîți să muncească și mai mult pentru dezvoltarea cooperativei lor agricole de producție.

PETRE BOTAȘIU

CARTEA ȘI FILMUL LA ZĂNEȘTI

Biblioteca comunală Zănești, raionul Piatra Neamț, este înzestrată cu aproape 6 000 de volume. Activul ei obțesc, format din Chiriachița Ursache, Ana Teodorescu, Adelina Idăceanu, îndrumat în permanență de organizația de partid a comunei desășoară o susținută muncă de popularizare a cărților în rîndurile țărănilor cooperatori. În acest scop s-au organizat recenzii, prezentări de cărți, seri literare, seri de basme, concursuri **Cine știe citește** etc. Dintre acestea, recenzii la Casa de Vasile Rebreanu, **Tinăra gardă** de Fadeev, **Vii și morții** de Simonov, ca și prezentările broșurilor **Întărirea economico-organizatorică a cooperativei agricole de producție, Organizarea și retribuția muncii în coo-**

perativele agricole, Cultura plantelor s-au bucurat de o numeroasă participare și de o deosebită apreciere din partea cititorilor. Ca urmare a acestei munci, tinăra bibliotecară Silvia Custură a reușit să înscrie pînă în prezent 900 de cititori.

O intensă activitate se desășoară și în domeniul muncii cu filmul. S-au prezentat filmele artistice **Dragoste la zero grade, Ivailo, Cozara, Mofturi 1900** și o serie de documentare agricole, la care au participat peste 20 000 de spectatori.

Consiliul de conducere al căminului cultural a organizat simpoziioane la filmele **Cozara, Străinul, Impușcături în ceață, Mofturi 1900.**

ION AXINTE

AJUTORUL SATIREI

La gazeta de perete a cooperativei agricole de producție din comuna noastră, Coțușca, apar cu regularitate articole privind buna desfășurare a muncii în cooperativa agricolă și sînt popularizați fruntașii în producție. Aici, întîlnești însă și cîte un ghimpe pentru cei care nu respectă disciplina în muncă. Recent, a fost satirizat într-o caricatură conducătorul de atelaj Constantin Ciobanu care, fiind trimis la moară să aducă uruială pentru ferma de porci, s-a întors beat, cu căruța goală și minînd caii de mama focului. Înțepătura de la gazeta de perete l-a cam usturat pe Constantin Ciobanu, dar i-a făcut bine, lecuindu-l de nărav

VASILE TUREA

Un interior obișnuit azi la familiile cooperativilor agricoli din Hălchiu-Brașov. Iață-l pe Constantin Mărculescu în mijlocul a lor săi după o zi de muncă

MULȚUMIRI

La stațiunea noastră din Vinători Micu-Titu a sosit următoarea scrisoare de la cooperativa agricolă de producție „30 Decembrie” din comuna Poenari:

„Brigada de tractoare nr. 11, condusă de Marin Sorescu, ne-a dat un prețios sprijin în actuala campanie agricolă, reușind să terminăm recoltatul culturilor păloaselor cu mult înainte de data planificată. Mulțumim întregii brigăzi și în special combinerilor Petre Ghiță, Ilie Volcu, Ion Ștefan și Ion Radu”.

Asemenea scrisori de mulțumire au primit și brigăzile a IX-a și a X-a de la cooperativele agricole din Căscioarele și respectiv Bolintin Deal.

Aceste succese obținute de mecanizatorii noștri se datoresc bunei îndrumări și organizării a procesului de producție, îngrijirii și folosirii judicioase a parcului de mașini și tractoare. Pe viitor, colectivul de muncitori al stațiunii noastre de mașini și tractoare va depune eforturi sporite pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri ale celui de al IX-lea Congres al P.C.R.

TUDOR OLTEANU

HĂRNICIE

„Frumos și modern” sînt atribute pe care le poți pronunța la tot pasul în trecere prin Beltiug, comună aflată nu departe de Satu-Mare. Hărnicia oamenilor de aici, cunoscută de mult în satele vecine, a schimbat înfățișarea comunei, oferind trecătorilor, prin nenumărate peisaje citadine, adevărate momente de mulțumire și încîntare. În centrul comunei, atenția ți-e reținută de noua clădire cu etaj a magazinului universal, al cărui interior modern satisface gusturile celor mai pretențioși cumpărători.

Nu de mult, s-au construit o școală de 8 ani, cu internat, un dispensar, o casă de nașteri, un cabinet dentar precum și un cămin cultural, un cinematograful și o bibliotecă înzestrată cu 5 000 de volume și frecventată de numeroși cititori. De prețuire din partea locuitorilor din comunele învecinate se bucură și produsele secției de tricotaje din Beltiug, secție ce aparține cooperativei Munca din Satu-Mare.

Înfățișarea nouă a comunei este rezultatul activității sătenilor care, în frunte cu deputații Vasile Boldan, Vasile Verdici, Nicolae Pop, au făcut peste 560 000 de ore de muncă patriotică. Numeroasele acțiuni gospodărești întreprinse de ei ca: redarea a șase hectare de pămînt agriculturii, curățirea a peste 180 ha de pășune, construirea unui trotuar din plăci de piatră pe strada Teglește, munca de înrumusețare a comunei prin plantarea de arbori ornamentali pe străzile principale, întreținerea unor spații verzi și amenajarea rondurilor de flori de la băile Beltiug le-au adus, în primul semestru al acestui an, meritatul titlu le comuna fruntașă pe raion.

PUIU VIDA

COMITETUL CELOR 24

Recent s-au încheiat lucrările Comitetului Special al O.N.U. pentru examinarea problemelor aplicării declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale. Denumit și Comitetul celor 24, după numărul țărilor membre care îl alcătuiesc, sau, altfel, Comitetul pentru decolonizare. El a luat ființă cu patru ani în urmă, la cea de-a 16-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., cu scopul supravegherii aplicării depline și cât mai grabnice a declarației istorice cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale (adop-

te protectorate britanice din Africa de sud — Swaziland, Bechuanaland și Basutoland — sînt încă în posesia puterilor coloniale. Tocmai situația din aceste colonii, ca și cea din teritoriile Republicii Sud-Africane și Rhodesiei de sud, a figurat pe recenta ordine de zi a lucrărilor Comitetului. Și este pentru prima dată cînd „cei 24”, precum și reprezentanții altor țări, au studiat problemele „pe viu”, „la fața locului”, pe teritoriul african, discuțiile eșalonindu-se în trei etape succesive, mai întîi în orașul Lusaka, capitala Republicii Zambia, apoi la Dar Es Salaam, capitala Republicii

forurile internaționale competente în legătură cu situația din aceste teritorii, sub pretextul că ele ar fi „provincii portugheze de peste mare”. Salazar declara cu cițiva ani în urmă că Portugalia va apăra aceste teritorii „pînă la limita resurselor umane și a altor resurse”. Despre ce resurse este vorba s-a arătat cu claritate în actualele discuții ale „celor 24”. Cea mai importantă „resursă” — se spune într-unul din documentele publicate cu acest prilej — o constituie ajutorul financiar și militar acordat de țări membre ale N.A.T.O. Rezoluția privitoare la coloniile portugheze cere cu hotărîre sistarea oricărui livrări de armament Portugaliei.

La capătul unui turneu de o lună pe teritoriul african, la Dar Es Salaam, Comitetul celor 24, după ce a analizat situația și posibilitățile de acordare a independenței protectoratelor britanice Basutoland, Bechuanaland și Swaziland, a făcut bilanțul dezbaterilor. Un raport complet și amănunțit va fi prezentat viitoarei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Dar de la bun început o concluzie se impune cu tărie: mișcarea de eliberare națională a popoarelor din colonii nu mai poate fi stăvilită.

P. RACOVIȚA

MINA BYK WEPPEL: Cum va fi, mamă?

tată în decembrie 1960 de Adunarea Generală a O.N.U.). Comitetul celor 24 are ca sarcină de lucru examinarea situației fiecărei colonii sau teritoriu dependent, adoptarea unor rezoluții, precum și efectuarea de propuneri către Adunarea Generală a O.N.U. sau către guvernele puterilor coloniale.

În cei patru ani de cînd activează Comitetul, lupta popoarelor a dus la eliberarea de sub jugul colonial a unor vaste teritorii. Numai anul trecut, în locul vechilor protectorate britanice Rhodesia de nord și Nyassaland au apărut pe harta Africii noile state Zanzibar și Malawi, iar în locul unei colonii britanice figurează astăzi statul independent Gambia. Tot în această perioadă și-a cîștigat independența și insula europeană Maita.

În prezent există în Africa 36 de state independente înglobînd 80 la sută din teritoriul continentului și 93 la sută din populație. Este un bilanț prodigios al mării mișcări pentru eliberarea națională din Africa.

Mai rămîn însă pe ordinea de zi a Comitetului pentru decolonizare destule probleme. De pildă, Angola și Mozambic, Guineea Portugheză, cele trei

Tanzania, și la Adis Abeba, capitala Etiopiei.

La Lusaka a fost examinată problema Rhodesiei de sud. În rezoluția adoptată cu acest prilej se subliniază faptul că majoritatea populației din această țară este lipsită de drepturi politice. Se atrage totodată atenția asupra „situației extrem de serioase ce se poate crea dacă guvernul Smith va executa sentințele împotriva luptătorilor pentru libertate ai popoarelor băștinașe”. (Secretarul general al Partidului Zimbabwe declara recent că numărul deținuților politici se ridică la 10 000). Dezbaterile de la Lusaka, a declarat președintele Comitetului celor 24, Sori Coulibaly, au constituit „un prilej de reafirmare a sprijinului acordat luptei de eliberare națională din țările africane și de condamnare a regimurilor rassistice”.

În etapa următoare, la Dar Es Salaam, Comitetul a dezbătut situația coloniilor portugheze (Angola, Mozambic și Guineea Portugheză). Starea de cruntă asupra a populației din aceste teritorii este cunoscută și reprobă de întreaga opinie publică. La fel de reprobă este și refuzul guvernului de la Lisabona de a angaja orice fel de discuții cu

Senegalului și „Piața comună”

Anii de stăpînire colonială franceză au lăsat Senegalului o grea moștenire — monocultura arahidei. Această țară produce anual în medie peste 800 000 tone de arahide. Valorificarea acestei producții prin export este însă dificilă, deoarece valoarea ei pe piața mondială (în Franța și în alte țări capitaliste) oscilează mult în funcție de „salturile” neconținute ale prețurilor.

În ultimul timp, aceste dificultăți au sporit și mai mult. Trebuie spus că, în anul 1963, guvernul țării a semnat convenția de asociere la „Piața comună”, potrivit căreia prețul arahidelor senegaleze s-a adus la nivelul prețurilor de pe piața mondială. Ca urmare, un kilogram de arahide senegaleze se vinde acum cu 85 de franci francezi vechi în loc de 105. Numai într-un singur an, pagubele rezultate din această situație s-au cifrat la circa 11 miliarde franci vechi.

Cunoscînd că arahidele și produsele rezultate din prelucrarea lor reprezintă aproximativ 80 la sută din valoarea exportului senegalez, deficitul comerțului exterior al acestei țări este foarte mare. E destul să spunem că numai în primul an după asocierea la „Piața comună” acest deficit a crescut de la 7,5 la 11,3 miliarde franci africani.

Proiect de reformă agrară

Luînd cuvîntul la un miting care s-a ținut la ferma experimentală de stat din Kizimbani, Abeid Karume, prim-vicepreședinte al Republicii Unite Tanzania, a făcut cunoscut că tot pămîntul arabil din această țară va fi dat în folosința țăranilor.

Pentru început, așa cum a arătat Abeid Karume, un număr de 900 de fermieri vor primi întîi cîte 1,2 hectare de pămînt. Apoi, în fiecare lună, cîte 2 000 de fermieri vor căpăta loturi de pămînt, operația continuîndu-se pînă cînd vor fi împroprietăriți în felul acesta toți țăranii.

Pentru ca producția agricolă internă să satisfacă pe deplin nevoile țării, statul va da fermierilor ajutor financiar.

I. B.

Radio - Televiziune

(Din programul pe săptămîna de la 15—21 august 1965)

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 7.30 — Jurnalul satelor; în fiecare zi de lucru: programul I: 5.15 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 11.00 Soliști de muzică ușoară. 12.05 „Zi de odihnă cu voce bună” — melodii populare. 13.30 De toate pentru toți. 15.15 Muzică populară. 16.15 Sport și muzică. 20.20 Teatru la microfon. Premiera „Hibernatus” — adaptare radiofonică după comedia lui Jean Bernard Luc, traducere de Suzana Manoliu și Traian Zecheru; programul II: 10.00 Cîntece de nuntă și jocuri populare. 11.00 „Antologia discului” — mari tenori de ieri și de astăzi. 14.30 la microfon: Satira și umorul. 17.30 Concert folcloric. 19.30 „Călătorie muzicală prin regiunile patriei”. 21.20 Seară de române.

LUNI: programul I: 7.30 Sfatul medicului: Vitamina B₁₂. 8.04 Cîntece de viață nouă și jocuri populare. 12.30 Din muzica popoarelor. 20.35 Muzică populară. 21.20 Limba noastră: „Cuvinte internaționale” — vorbește acad. prof. Al. Graur; programul II: 9.30 Folclor muzical de pe plaiurile patriei. 13.30 Medalion: Ion Slavici. 19.05 Din tezaurul nostru folcloric muzical.

MĂRTI: programul I: 7.30 Sfatul medicului: Vaccinările și rolul lor în prevenirea îmbolnăvirilor. 12.03 Interpreți de muzică populară. 20.55 Melodii populare interpretate de Vasile Cănanău și Ion Murgu; programul II: 14.35 Popas folcloric. 16.30 Melodii populare interpretate de Maria Păunescu, Petre Săbădeanu și Ștefan Tudorache. 19.05 Cîntece și jocuri populare cerute de ascultători. 19.30 Teatru la microfon: „Negoiul nu răspunde” — scenariu radiofonic de I. Cojan.

MIERCURI: programul I: 7.30 Sfatul medicului: Bolile de piele și lumina solară. 10.30 „Rapsodia Bărăganului”. (Aspecte din activitatea artiștilor amatori). 15.20 Interpreți ai muzicii populare. 20.30 Cîntece vechi în ritmuri noi; programul II: 9.29 Din folclorul muzical al popoarelor. 16.00 Melodia populară cerută. 20.30 Pe teme agrare.

JOI: programul I: 7.30 Sfatul medicului: Sarcina de bucătărie în alimentație. 8.30 Soliști de muzică populară. 14.10 Parada melodiilor de muzică ușoară. 17.15 „Charta marilor libertăți”. 21.30 Cîntă Mia Barbu, Emil Gavriș și George Zamfir — muzică populară; programul II: 7.50 Soliști și orchestre de muzică populară din diferite orașe ale țării. 16.00 Din comoara folclorului nostru. 19.05 „Sat nou, cîntec nou” — program folcloric.

VINERI: programul I: 7.30 Sfatul medicului: Cesiul de mușeți. 8.30 „Cîntec mîndru-n țară auzi” — cîntece din folclorul nou și jocuri populare. 10.03 Teatru la microfon: „Steaua polară” — scenariu radiofonic de Sergiu Fărășan. 16.15 „Slăvită fi Republică” — emisiune de cîntece. 22.20 Ritm și melodii — muzică ușoară; programul II: 10.38 Soliști de muzică ușoară. 11.03 Cîntece create în anii puterii populare. 20.00 Moment poetic: Laudă României Socialiste. 20.15 Interpreți ai muzicii populare.

SIMBĂȚĂ: programul I: 7.30 Sfatul medicului: Tutunul și nutriția. 8.45 Maeștrii ai arcusului. 12.03 Din folclorul muzical al popoarelor. 21.45 „La sfîrșit de săptămînă, cîntec, joc și voce bună”; programul II: 12.35 Melodii populare interpretate de Ion Stoicănel, Nicu Costache și Alexandru Pintea. 14.35 „Mîndra care-mi place mie” — program de cîntece și jocuri populare. 22.30 Vocă care au cucerit lumea.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate.
15.15 Duminică sportivă.
20.15 Filmul artistic „Prietenii”.

LUNI

20.25 Mari comici ai ecranului: Igor Iinski.

MĂRTI

20.00 Spectacolul final al celui de al III-lea Concurs și festival de muzică ușoară românească. Transmisiune de la Sala Palatului R.P.R.

MIERCURI

20.50 În căutarea lui S. 1300.
21.05 Teatru în studio: „Zorile la 4.54” de Ionel Hristea (reluare).

JOI

21.00 10 000 de lumini. Colegii noștri le-au numit „Constelația de la Brazil”. Noi vrem să vă prezentăm în transmisiune directă — oameni chimie și electricitate — schimburi de noapte.

VINERI

21.10 Film: „Nimeni nu știe nimic” — comedie realizată de studiourile cehoslovace.

SIMBĂȚĂ

20.00 Tele-enciclopedie.
21.10 Zile de august. Imagini filmate în neuitatul August 1944, precum și o suită de fragmente din filme artistice românești realizate în acești ani.

Deandoaselea

S-A ÎNSURAT MITACHE

Intr-o bună zi, numai ce-l văd pe scriitorul Eugen Frunză că-mi bate la poartă. Îl poftesc în casă, îl omenesc ca pe oricare oaspete de seamă și, după câteva minute, începe:

— Bade dragă, am venit să ne cuscrim. M-a trimis Mitache. Poate-l cunoști.

— Nu — zic eu. — N-am avut onoarea.

— Cum, nu-l știi? „Băiatul” meu, despre care am scris în Albina. Ai să-l cunoști de acum încolo!

Și, într-adevăr, chiar l-am cunoscut. După nuntă, nici nu s-a mutat bine la noi și m-a și luat:

— Ascultă, tată socrile, oare ești bani ziceai că-l dai zestre Steluței?

Eu să pic jos și alta nu. — Ce bani? Care bani? Nu v-am mobilat casa? Nu v-am făcut nuntă?

— Așaaa! Interesant. Foarte interesant. N-am ce zice. Eu mă leg la cap și-l iau fata de nevastă, iar dumnealul o face pe ulmi-

tu, pe uitucu'. Ce bani? Care bani? Na, că asta-i bună!

— Bine dar parcă la început spuneai c-o iubești, că ai fi în stare nu știu ce să faci de dragul ei și acum, hodoronc-tronc, „vreau zestre”.

Nu-mi amintesc exact ce i-am mai spus eu atunci, dar știu că a tăcut mlc. Ce și-o fi zis? „Îa s-o las eu mai moale cu zestrea, că ăsta-l capabil să-mi dea... papucii”. Și acum, între noi fie spus, cam asta îmi era intenția.

După plecarea Steluței la cîmp — că el încă n-a luat legătură cu cooperativa noastră — îl văd că pleacă la oraș. Mai bine răminea acolo. Seara, scandal. Nu găsise mîncarea gata dumnealui și... jap! jap! pe obrăjii Steluței, de s-a auzit pînă-n ogrăzile vecinilor. Nu știu cum am putut răbda atunci să nu-l azvîrl peste gard. În sfîrșit, iese afară și-l întreb:

— Ce făcuși, bre, de te-a pâl-muit fata?

— Ascultă, socrile. Pe mine să nu mă iei cu de-al d-astea. În casa mea, eu sînt bărbat și nimeni altul. Și dacă vrei să știi

tălică, femeia nebătută e ca mărul nescuturat. Scurt!

Poftim și discută. Cu cine? Cu Mitache Deandoaselea. Cu ăsta trebulă începută educația de la „a”. Deci ce puteam să fac decît să-i dau pace și să mă gîndesc serios cum să procedez ca să-l îndrept. Dacă aș fi știut însă cite aveam să pățim toți ai casei din pricina lui, îmi luam fata și plecam în lume. În primul rînd că nu voia nici în ruptul capului să iasă la muncă. Încercînd să-i motiveze secretarului de U.T.M. despre aceasta, l-a spus fără nici un ocol: „Nu se merită, frățioare. Sînt prea deștept ca să-mi pierd vremea cu munca. Eu pot cîștiga banii mult mai ușor. Și-i voi cîștiga. Nu astăzi, mîine. Nu mîine, poi mîine. Peste un an, peste cinci sau chiar zece. Pînă atunci am nevastă. Să muncească ea că d-aia e femeie. Deocamdată, am eu planurile mele pentru care-mi va fi recunoscător tot satul”.

— Ce planuri? Vom vedea în numerele viitoare.

N. CREANGA

Nica Marin și Zlate Șt. Marin, brigadieri la C.A.P. Frățești-Giurgiu, dau dovadă de multă comoditate în muncă.

— Noi am terminat lucrul; ar trebui să-i soulăm și pe ei!
— De ce? Poate vor să facă ore suplimentare...

Desen de T. PALI

BOBIRNACE

Unui medic absentoman

Ia-l de unde nu-l:
Asta-i boala lui!

Unui navetist bețiv

Spre destinație-l găsești
Mereu cu via... Odobești.

Unui îngimfat

Se vorbește descori
C-are nas... zgîrle nori.

TITI GHEORGHIU

Epitaful procesomanului

Din trupu-l viața l s-a scurs,
Dar o să facă el recurs!

Epitaful unui ceasornicar
nepriceput.

Vrei nu vrei s-a întimplat:
Ceasul rău s-a răzbunat!

Epitaful unui înotător

La-not era un virtuos
Și totuși s-a-necat... cu-un os.

Epitaful unui certăreț

Ștind aici, un lucru cert e:
N-are cum să se mai certe.

ADRIAN CAMARAȘOIU

ÎN TURISM

În ghidul pe 1964 al regiunii Suceava, comuna Horodniceni e declarată, negru pe alb, „punct turistic”. Ce mi-am zis deci, avînd treabă prin partea locului? „Las' că-i bine, fac două lucruri dintr-o dată: îmi rezolv și problemele, vizitez și un punct turistic”.

Ajuns la Horodniceni, am început a întreba pe tînl și pe altul care-s obiectivele turistice. Nu știa nimeni. Unii bănuiau că biserica, fiind mai veche.

Tot umblînd pe ulița mare, dădui de-un șanț plin cu apă și noroi. „Pun rămășag, îmi zisei bucuros, că ăsta trebuie să fie vreun șanț de apărare săpat cine știe cînd de vreo căpetenie de oști. Prea e adînc și prea s-a păstrat de-a curmezișul drumului, ca să nu fie un vechi obstacol militar. Localnicii nu cunosc bine istoria comunei, asta e!”.

— Moșule, pe-aici s-au dat ceva lupte? Îl întrebai pe un unchiaș.

— Nu, bădie, șanțul aista l-or săpat ploile de vară. O fost și un pod, dar l-or luat șuvoaiele și sfatul popular nu s-o mai îngrijit să fie pus la loc. Așa că dacă-i vorba de lupte, apoi avem de luptat împotriva nepăsării.

În ușă la căminul cul-

tural văzui un lacăt mare și greu. „Lacătul ăsta precis a rămas de la vreo cetate, mă bucurai eu. Trebuie să aflui neapărat numele ărcălabului care l-a „șosotit prima oară”.

— Leliță, întrebai pe o trecătoare, așa-i că lacătul ăsta e o piesă veche?

— Da, domnule, a rămas de la celălalt director al căminului, Constantin Vasiliu, care nici el nu făcea nimica, așa cum nimica nu face nici noua directoare, Maria Gherasim.

— Dar unde-o fi din-

sa? — Nimeni nu știe. O plecat undeva, cică la Craiova sau la Suceava, fără să anunțe nici comitetul raional de cultură și artă, nici sfatul popular comunal. Cum s-ar spune, și-a luat concediu de la bec.

Am aflat la raion că, pentru activitatea „turistică” desfășurată în acel timp, directoarea a fost tăiată de pe statul de plată, restul urmînd să-l primească la întoarcere. Ce te faci însă cu șanțul fără pod? Dacă turiștii vor lua în serios ghidul și se vor duce la Horodniceni cu autocarele?

MIRCEA IORGULESCU

ZICALE

(Din folclorul sovietic)

Și șoarecele-arată vitejie
Cînd gaura pe-aproape-o știe!

Prostul, tot cu gîndul la plăcînte,
Și-a mincat posmagii dinainte.

Au toate o măsură — mare, mică;
Doar binele, oricît de mult, nu strică.

În romînește de I. BLOCK

ZÎMBITI VĂ ROG!
...dacă puteți!

Prototip de ușă „Într-o balama” pentru grajd,
„brevetată” la cooperativa agricolă de producție Ciocănești-Călărași

